

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Kérdésfelvetés
Tervezési és Dokumentációs Osztály
Kérdésazonosító: 2/2895

2015. JAN. 23.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 13. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

**„Ön szerint valóban a lottófeladásban merül ki a házi gondozást végzők munkája?
Miért rombolja a szakma hitelét a területért felelős államtitkár?”**

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

A kormány nemrégiben módosította a házi segítségnyújtás szabályozását. Az egyes szociális tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 2/2015. (I. 14.) EMMI rendelet értelmében ma már csak a korábbiaknál szigorúbb feltételekkel lehet a gondozásra jogosultságot szerezni, valamint szigorodott a gondozásként végezhető tevékenységek meghatározása is.

A változásokkal kapcsolatban Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár az ATV egyik műsorában olyan kijelentéseket tett, amivel megsértette a házi gondozást végző szociális dolgozókat. Czibere Károly a következőket mondta „*lehet, hogy eddig kutyát sétáltatott vagy feladta a lottót, most pedig majd meg kell fürdetni az időst, meg kell etetni...*”. Ezzel azt mondta, hogy nem végzik el a szükséges gondozói, ápolói feladataikat a gondozók. Számos hasonló megjegyzést tett államtitkár úr, amelyek azt jelentették, hogy itt valami csalás történik házi gondozás címen.

Továbbá az sem világos, hogy mi alapján döntöttek el, határozták meg, hogy mi számít gondozásnak. Ha úgy nézzük, a kutyasétáltatás is beletartozhat a mentális támogatás fogalmába illetve felfogható a lakókörnyezeti higiénia megtartásában való közreműködésnek, hiszen lehet, hogy a kutya a magányos idős egyetlen társa (van, ahol például gyógyításra is használják). Emellett egyetértek azzal, hogy a gondozott személy gondozása, ápolása a legfontosabb feladat. Ugyanakkor a házi segítségnyújtásról szóló szabályozás módosítása kapcsán összemosták a dolgokat: úgy tettek mintha a kutyasétáltatás elvinné a költségvetés pénzét, és ezért kellene szigorítani. Pedig a jogosultak körének szűkítése – a belépési küszöb emelése 11-ről 20 pontra – jelentheti a súlyosabb megtakarítást. Önök csak azért, hogy legitimálják döntésüket, azzal sem törődtek, hogy a gondozók munkájának hitelét rombolják.

Azon lehet és kell is szakmailag vitatkozni, hogy mi tartozik bele a gondozási tevékenységbe, de úgy gondolom, hogy nem helyes olyan kijelentéseket tenni, amiből bárki azt a következtetést vonhatja le, hogy a gondozók nem is gondozói tevékenységet végeznek. Ráadásul egy, a szakmából jött államtitkárnak a szakma rosszhírért kelteni nem etikus. **Feltételezzük azt, hogy az államtitkár úr által korábban irányított Református Szeretetszolgálat munkatársai sem végezték megfelelően a munkájukat? Mondjuk azt, hogy csaltak, hiszen ez a szervezet is tartott fenn házi gondozást végző szolgáltatást?**

Az említett interjú során az is elhangzott, hogy ilyen tevékenységek ellátására a későbbiekben is lesz mód, csak nem az adófizetők forintjaiból. **Ezt miként kell érteni?**

Mindezt tetézi, amit a tárca egyik közleményében írt: „*A társadalom előregedéséből fakadóan az ápolási, gondozási feladatok megnövekednek, a mai szolgáltatási rendszer nem tudja ezt a feladatot ellátni az alacsony ponthatár miatt, így olyan tevékenységek kerültek előtérbe, mint például a kert és az állatgondozás.*” **Ezt a mondatot megmagyaráznák, mert többek között ok-okozati szempontból sem nem teljesen világos, mit kell ezen érteni?**

Azt is írták, mondták, hogy a módosítás fokozatosan történik, mert csak azokra vonatkozik, akik a változás után igénylik az ellátást, és nem vizsgálják felül a korábbi ellátottakat. **Ebben mi a fokozatosság? Egyik nap még más volt a szabály, mint a következő napon – Önöknek ez a fokozatosság?**

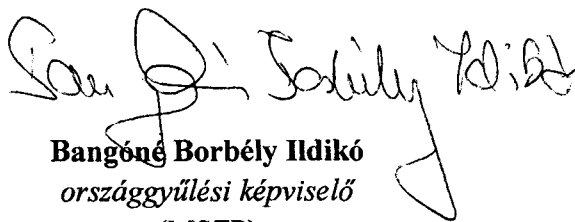
Mindezek mellett érdemes azt is megjegyezni, hogy az államtitkár úr már korábban is utalt arra, hogy a házi segítségnyújtáson lehet spórolni. Ezt például tavaly ősszel a szociális dolgozók béremelése kapcsán hozta fel, miszerint van az ágazaton belül is forrás.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

- **Ön szerint valóban a lottófeladásban merül ki a házi gondozást végzők munkája? Úgy gondolja, hogy eddig nem végezték el megfelelően a munkájukat?**
- **Nem gondolja-e, hogy kijelentéseivel megsértette a gondozókat, a szociális dolgozókat és a szakmát? Nem gondolja, hogy bocsánatot kellene kérnie a dolgozóktól?**
- **Miért gondolják, hogy a házi segítségnyújtáson lehet és kell spórolni?**
- **Mekkora kiadáscsökkenést várnak a jogosultsági szabályok szigorításától? Mekkora lenne az éves kiadás, ha nem változtattak volna a szabályozáson?**
- **Mekkora kiadáscsökkenést várnak a gondozói tevékenységi kör szűkítésétől? Mekkora lenne az éves kiadás, ha nem változtattak volna a szabályozáson?**
- **Mi alapján döntötték el, hogy milyen tevékenységek számítanak bele a gondozásba? Milyen szakmai viták, egyeztetések, hatásvizsgálatok, dokumentumok előzték meg annak megállapítását, hogy az eddig működő házi gondozás nem volt szakmailag megfelelő?**
- **Milyen szakmai megközelítés alapján döntötték el, hogy a házimunka mely részei nem számíthatnak gondozásnak? Milyen alapon lehet a vasalás gondozói tevékenység, a háziállat sétáltatás pedig nem?**

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2015. január 28.

Bangóné Borbély Ildikó
országgyűlési képviselő
(MSZP)